

Uit de gedragstherapie praktijk.

Deze week het castreren van een hond.

Maar al te vaak komen we het tegen. We komen bij mensen met een hond met een gedragsprobleem. "Hij is al gecastreerd hoor, maar dat hielp niet!" Ik zal u hier proberen uit te leggen waarom castratie wel of niet helpt.

Allereerst, wat is castratie? Het is een ingreep bij zowel de reu als de teef waarbij de geslachtsorganen worden weggenomen. Bij de teef heet het in de volksmond sterilisatie, maar vaak wordt alles eruit gehaald en is het dus castratie.

Castratie bij een teef gebeurt meestal na de eerste loopsheid en meestal ter voorkoming van puppies of volgende loopsheid. Het jong castreren van een teef is ook goed ter voorkoming van tumoren op latere leeftijd in de melkklieren. Een teef zal door de castratie minder vrouwelijke hormonen hebben, waardoor de mannelijke hormonen vaak wat meer de overhand krijgen. Een teef zal dus vaak na castratie pittiger worden. Als uw hond dus al een korte lont heeft naar andere teven toe en u laat haar castreren? Kans is groot dat het probleem verergert. Heeft u twee teven in huis en u castrert er eentje? Dan is de kans groot dat die wat "bitcherig" wordt en dus de baas gaat spelen over de andere hond. Castratie bij een teef voorkomt ook schijnzwangerschap en vaak ook baarmoederontstekingen.

Castratie van een reu gebeurt meestal omdat de hond "rustiger" moet worden. Het wordt ook vaak gezegd, laat hem maar castreren, dan wordt hij wel rustiger. Bij het castreren van de reu raakt hij een deel van zijn mannelijke hormonen kwijt en krijgen de vrouwelijke hormonen de overhand. Als uw reu is gaan vechten met andere reuen (dus niet met alle honden!) op een leeftijd van ongeveer 8 maanden en hij is nog niet ouder dan een jaar, dan kan een castratie helpen tegen het uitvallen naar andere reuen. De kans is dan nl groot dat het gedrag ingegeven wordt door de hormonen. Deze hormonen gaan opspelen met een leeftijd van ongeveer 7-9 maanden. Het probleem moet dan dus nu ontstaan, anders helpt een castratie niet. Het gedrag moet ook strikt en alleen gericht zijn tegen andere reuen. Valt uw hond uit naar alle honden? Dan heeft het waarschijnlijk niets te maken met zijn hormonen (hooguit dat hij door die hormonen iets meer lef krijgt) maar ligt het probleem elders. Is uw hond wel goed gesocialiseerd? Heeft hij in zijn jeugd wel verschillende soorten honden gezien? Heeft hij misschien slechte ervaringen met andere honden?

Wat vaak gebeurt is dat een reu met inderdaad problemen met reuen, ontstaan op een leeftijd van 8 maanden, gecastreerd wordt op een leeftijd van 3 jaar. De hond vertoont het gedrag dan al langere tijd. Het is ondertussen een gewoonte geworden. De hormonen hebben er niet direct meer iets mee te maken. Het probleem zal dus ook niet oplossen door alleen de castratie. Vaak moet u hier ook de hond gaan "heropvoeden".

Het is zonde om de hond te laten castreren zonder dat u ook met hem gaat oefenen op het "normaal" omgaan met andere honden. Liefst onder begeleiding van iemand die weet waar hij mee bezig is. In dit geval is een en een drie. U kunt beter zowel het gedrag gaan veranderen als de hormonale oorzaak wegnemen om succes te hebben.

In welke gevallen helpt castratie dan wel? Als uw hond "markeert" in huis, helpt castratie in 80% van de gevallen. Als uw hond overmatig rijgedrag vertoont op andere honden (mensen, voorwerpen etc), helpt castratie ook vaak. Als uw hond 8 maanden oud is en ruzie zoekt met andere reuen, helpt castratie ook vaak.

Garanties worden niet gegeven op castratie en het is zeker niet de bedoeling dat u als eigenaar de hond "effe laat castreren" en dan van het probleem af bent. Aanpassing van het gedrag heeft vaak ook een aanpassing van uw eigen gedrag nodig.

Tot de volgende keer. Dan gaan we het hebben over "dat doettie anders nooit" en "Hij werd zomaar aangevallen"

Blaf & Co
Suzanne Klaus
Gediplomeerd hondengedragstherapeute
www.blafenco.nl
06-18530084